

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K. dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Żukowski (del.)

Protokolant: protokolant starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 marca 2015 r. w K.

sprawy z powództwa B. W. (1)

przeciwko Gminie Miejskiej K.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Gminy Miejskiej K. na rzecz powódki B. W. (1) kwotę 429474 zł. 52 gr. (słownie: czterysta dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 84181 zł. 69 gr. od dnia 28 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1660 zł. 50 gr. od dnia 8 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 320262 zł. 33 gr. od dnia 3 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 23370 zł. od dnia 3 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej Gminy Miejskiej K. na rzecz powódki B. W. (1) kwotę 35891 zł. (trzydzieści pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 lipca 2013 r. powódka B. W. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy Miejskiej K. kwoty 429474 zł. 52 gr. z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 84181 zł. 69 gr. od dnia 28 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1660 zł. 50 gr. od dnia 8 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 320262 zł. 33 gr. od dnia 3 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 23370 zł. od dnia 3 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,

oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania podała, że jako podwykonawca zawarła z (...) sp. z o.o. (wykonawcą) umowę o roboty budowlane na wykańczanie sieci energetycznych oraz oświetlenia ulicznego w ramach przebudowy Ronda (...). Powódka została zgłoszona jako podwykonawca przez (...) sp. z o.o. inwestorowi – (...) (...) i (...) w K.. Mimo, że prace

powódki zostały odebrane i inwestor z wykonawcą podpisali bezusterkowy protokół odbioru, powódce nie zapłacono 4 ostatnie faktury:

- FS (...) na kwotę 84181,69 zł.
- FS (...) na kwotę 1660,50 zł.
- FS (...) na kwotę 320262,33 zł.
- FS (...). (...) na kwotę 23370 zł.

które to należności są dochodzone pozwem.

Pozwana nie kwestionowała zasadności roszczenia powódki ani podstaw swojej odpowiedzialności, ale zaproponowała ugodę, której treści powódka nie zaakceptowała. Powódka pomniejszyła należność z faktury nr (...) o kwotę 316 zł. 42 gr. tytułem należnego zatrzymania. Strona pozwana ponosi odpowiedzialność w stosunku do powódki na podstanie art. 647[1] § 5 k.c.

W złożonym w dniu 11 października 2012 r. sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie pod powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu oświadczyła, że wykonawca był zgodnie z umową zawartą z pozwaną uprawniony do zlecenia podwykonawcom jedynie prac z zakresu: sygnalizacja świetlna, elektryka, teletechnika. Zarzuciła, że pomimo wnikliwej kwerendy nie zarejestrowała faktu wpływu pisma z dnia 23 kwietnia 2010 r. i zaprzeczyła aby z pismem tym złożono również postanowienia umów łączących wykonawcę z powódkę i stosowną część dokumentacji dotyczącej przedmiotu umowy. Zaprzeczyła aby wprost wyraziła zgodę na zawarcia umowy wykonawcy z powodem. Zaprzeczyła aby uznała dług wobec powódki poprzez prowadzenie z negocjacji.

W piśmie z dnia 27 lutego 2014 r. powódka zarzuciła, że prace przez nią wykonywane wchodziły do pierwotnego zakresu robót, który miał zostać wykonany przez podwykonawców. Oświadczyła, że prace wykonywane przez powódkę były robotami budowlanymi, co wynika z treści umowy z (...) sp. z o.o. i faktu, że roboty związane z wykonywaniem instalacji elektrycznych zostały wymienione w PKWiU pod kodem 43.21 w dziale 43 sekcji F dotyczącym robót budowlanych specjalistycznych. Zarzuciła, że strona pozwana wyraziła zgodę na zatrudnienie powódki jako podwykonawcy wyraźnym oświadczeniem oraz w sposób dorozumiany poprzez tolerowanie obecności powódki jako powódki na placu budowy, odbieranie od R. robót wykonanych przez powódkę, uzależnianie wypłaty wynagrodzenia na rzecz R. od przedkładania oświadczeń od podwykonawców.

Przypozwani (...) w N. D. (k. 231 i nast.) i (...) sp. z o.o. w upadłości układowej (k. 117) nie zgłosiły interwencji ubocznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 marca 2010 r. pomiędzy Gminą Miejską K. a (...) sp. z o.o. w P. i (...) w N. D. została zawarta umowa, w której wykonawcy zobowiązali się do wykonania zadania pn.: Rozbudowa skrzyżowania ulic: R. – C. – A. K. – J.w K..

Dowód: - odpis umowy, k. 95-102

W dniu 27 kwietnia 2010 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. a B. W. (1) została zawarta umowa, w której B. W. (1) zobowiązała się do kompleksowego wykonania przebudowy sieci średniego i niskiego napięcia oraz oświetlenia ulicznego.

Aneksem nr (...) z dnia 30 sierpnia 2010 r. ustalono termin zakończenia robót podwykonawcy na 31 lipca 2011 r. Aneksem nr (...) z dnia 27 stycznia 2012 r. między innymi podwyższono wynagrodzenie.

Dowód:- odpis umowy, k. 12-33

- odpisy aneksów, k. 34-40

Pismem z dnia 23 kwietnia 2010 r. (złożonym w tym samym dniu) (...) sp. z o.o. zgłosiła Zarządowi Infrastruktury (...) i (...) podwykonawców, wskazując wśród nich między innymi E. B. W. jako podwykonawcę robót elektrycznych i prosząc o akceptację.

Pismem z dnia 14 maja 2010 r. (...) w K. w odpowiedzi na pismo z dnia 23 kwietnia 2010 r., w sprawie listy podwykonawców, oświadczyła (...) sp. z o.o., że nie zgłasza zastrzeżeń do przedłożonej listy podwykonawców. Zażądała przedłożenia umów lub projektów umów obejmujących zasadniczo wszystkie postanowienia przyszłych umów z podwykonawcami prac w zakresie sieci teletechnicznych, sygnalizacji świetlnej i elektryki wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie i w projekcie.

Pismem z dnia 14 maja 2010 r. (...) w K. oświadczyła (...) sp. z o.o. w odpowiedzi na pismo z dnia 23 kwietnia 2010 r. dotyczące zawarcia aneksu do umowy z dnia 4 marca 2010 r., że brak jest podstaw prawnych do dokonania zmiany umowy poprzez rozszerzenie zakresu prac, jakie wykonawca powierzy podwykonawcom.

Dowód: - odpis pisma, k. 41-42

- odpis pisma, k.191

- odpis pisma, k. 94

- przesłuchanie świadka P. G., k. 266-268

- przesłuchanie świadka K. M., k. 279

W dniu 27 stycznia 2012 r. został podpisany protokół końcowy robót budowy: Rozbudowa skrzyżowania ulic (...) –A. K. –. J.w K..

Dowód: - odpis protokołu, k. 44-45

W pismach z dnia 28 lipca 2010 r. 24 września 2010 r. 7 grudnia 2010 r. B. W. (1) złożyła oświadczenia potwierdzające otrzymanie wynagrodzeń od (...) sp. z o.o. innych niż dochodzone w niniejszej sprawie i oświadczyła, że nie będzie dochodzić otrzymanych kwot od Zamawiającego i Inwestora.

Dowód: - odpisy pism, k. 192-194

B. W. (1) wystawiła (...) sp. z o.o. w P. faktury:

- FS (...) na kwotę 84981,69 zł. w dniu 24 listopada 2011 r. z terminem płatności na dzień 25 grudnia 2011 r.

- FS (...) na kwotę 1660,50 zł. w dniu 30 listopada 2011 r. z terminem płatności na dzień 7 stycznia 2012 r.

- FS (...) na kwotę 320262,33 zł. w dniu 2 marca 2012 r. z terminem płatności na dzień 1 kwietnia 2012 r.

- FS (...). (...) na kwotę 23370 zł. w dniu 1 czerwca 2012 r. z terminem płatności na dzień 1 lipca 2012 r.

Dowód: - odpisy faktur, k. 46-49

Pismem z dnia 10 lipca 2013 r. powódka wezwała (...) w K. do zapłaty kwoty 319474,52 zł.

Dowód: - odpis wezwania, k. 68

Pracownicy zatrudnieni przez powódkę faktycznie wykonywali prace na placu budowy. Powódka wykonywała przekładki elektryczne, oświetlenie uliczne, oświetlenie estakady, zasilanie skrzyń oświetlenia i sygnalizacji świetlnej. Roboty wykonano w całości. Usterki były usuwane na bieżąco.

Pracownicy powódki byli ubrani w ubrania robocze z oznaczeniem firmy powódki i korzystali z samochodów z tym oznaczeniem.

Inspektorzy ustanowieni przez pozwaną Gminę kontaktowali się z pracownikami powódki. Wiedzieli, że powódka wykonuje prace. Nie zgłaszali przeciwko temu żadnych sprzeciwów ani nie żądali aby osoby te opuściły plac budowy. Kierownik budowy ustanowiony przez powódkę dokonywał wpisu do dziennika budowy i uczestniczył niekiedy w naradach, w których udział brali inspektorzy ustanowieni przez pozwaną.

Dowód: - przesłuchanie świadka P. G., k. 266-268

- przesłuchanie świadka J. K., k. 279

- przesłuchanie świadka K. M., k. 279

- przesłuchanie świadka W. M., k. 283

Przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się sąd na dowodach z dokumentów prywatnych, które nie budziły wątpliwości i stanowiły dowód na okoliczność treści oświadczeń woli w nich zawartych. Nadto oparł się sąd na niepopadających we wzajemne sprzeczności i w sprzeczność z pozostałym materiałem dowodowych zeznaniach świadków. W szczególności co do okoliczności, że stronie pozwanej zostało złożone pismo z dnia 23 kwietnia 2010 r. dał sąd wiarę dowodowi w postaci kserokopii tego dokumentu wraz z odciskiem prezentaty strony pozwanej, gdyż fakt zawiadomienia pozwanej o zatrudnieniu powódki wynika dodatkowo z zeznań świadków P. G. o K. M. a nadto znajduje potwierdzenie w treści pisma pozwanej z dnia 14 maja 2010 r., w którym wprost odwołano się do listy podwykonawców zawartej w piśmie z dnia 23 kwietnia 2010 r. Zarzuty strony pozwanej, że pomimo kwerendy nie odnaleziono pisma z dnia 23 kwietnia 2010 r. w kontekście powyższego materiału dowodowego nie mogą skutecznie podważać faktu, że pismo z dnia 23 kwietnia 2010 r. zawierające zawiadomienie o zatrudnieniu powódki jako podwykonawcy rzeczywiście do strony pozwanej dotarło.

Oddalono wniosek o przesłuchanie świadków L. C. i L. M. (rozprawa w dniu 17 września 2014 r. czas rozprawy 00:23:29 i następne) na okoliczności:

- czy charakter, zakres i rodzaj prac wykonywanych lub niewykonywanych przez powódkę miał charakter robót budowlanych ?

- czy te prace wykonane przez powódkę zostały wykonane w sposób należyty ?

Pełnomocnik pozwanej oświadczył bowiem, że strona pozwana nie twierdzi, że roboty wykonane przez powódkę zostały wykonane źle albo jakieś roboty w ogóle nie zostały wykonane (czas rozprawy 00:25:45), a zatem badanie okoliczności czy prace wykonane zostały w sposób należyty było dla rozstrzygnięcia zbędne wobec braku podniesienia w tym zakresie zarzutów i twierdzeń przez pozwaną. Strona pozwana nie wskazała zresztą żadnych konkretnych nieprawidłowości w wykonaniu zobowiązania przez pozwaną, a fakt prawidłowego wykonania prac wynika ze sporządzonego protokołu bezusterkowego odbioru końcowego z dnia 27 stycznia 2012 r. Natomiast zagadnienie oceny, czy prace wykonywane przez powódkę miały charakter prac budowlanych (bo twierdzeń powódki co do tego, jakie konkretne czynności powódka wykonywała pozwana nie zakwestionowała), ma charakter oceny prawnej w związku z wykładnią art. 647 i nast. k.c. i w konsekwencji ocena taka nie mogła być dokonywana poprzez odebranie świadków zawierających taką ocenę wyrażoną przez świadków.

Pominięto przesłuchanie świadka D. H. wobec niewskazania adresu świadka.

Oddalono wniosek o przesłuchanie świadków J. N. i M. W., albowiem okoliczności, o których świadkowie mieli zeznawać (k. 189-190) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Pomimo jednoznacznego wezwania na rozprawie w dniu 17 września 2014 r. (k. 267) strona pozwana nie przedstawiła dzienników budowy a zgłoszone w piśmie z dnia 23 września 2014 r. (k. 269) rzekome wątpliwości, w rzeczywistości w ocenie sądu nie istniały, gdyż strona pozwana mogła w wykonaniu wezwania sądu złożyć te dokumenty, co do których oświadczyła, że ma je w posiadaniu. W tym stanie rzeczy na zasadzie art. 233 § 2 k.p.c. sąd ocenił, uwzględniając treść zeznań świadka P. G., że osoby zatrudnione przez powódkę rzeczywiście dokonywały wpisów do dziennika budowy, gdyż strona pozwana, pomimo posiadania takich możliwości, dokumentów, które mogłyby podważyć treść zeznań świadka nie przedstawiła.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. Art. 647[1] § 1 k.c. w umowie o roboty budowlane, o której mowa w art. 647, zawartej między inwestorem a wykonawcą (generalnym wykonawcą), strony ustalają zakres robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub za pomocą podwykonawców. Zgodnie z § 2 tego przepisu do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Zgodnie z § 3 tego przepisu do zawarcia przez podwykonawcę umowy z dalszym podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora i wykonawcy. Przepis § 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio. Zgodnie z § 4 tego przepisu umowy, o których mowa w § 2 i 3, powinny być dokonane w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Zgodnie z § 5 tego przepisu zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Zgodnie z § 6 tego przepisu odmienne postanowienia umów, o których mowa w niniejszym artykule, są nieważne.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego pomiędzy (...) sp. z o.o. a stroną pozwaną została zawarta umowa o roboty budowlane w rozumieniu art. 647 k.c. obejmująca zobowiązania (...) sp. z o.o. do wykonania zadania pn.: Rozbudowa skrzyżowania ulic: R. – C. – A. K. – J.w K.. Powódka zawarła z (...) sp. z o.o. umowę w formie pisemnej, w której zobowiązała się, jako podwykonawca, do kompleksowego wykonania przebudowy sieci średniego i niskiego napięcia oraz oświetlenia ulicznego w ramach rozbudowy skrzyżowania ulic: R. – C. – A. K. – J.w K.. Wbrew zarzutom strony pozwanej umowę zawartą pomiędzy powódką a stroną pozwaną zakwalifikować należy jako umowę o roboty budowlane w rozumieniu art. 647 a w szczególności art. 647[1] § 2 i § 5 k.c. Jako roboty budowlane w rozumieniu tego przepisu należy bowiem traktować roboty obejmujące również wykonanie pewnej części składowej obiektu budowlanego w rozumieniu art. 647 k.c. niezbędnej do tego, aby obiekt ten stanowił nadającą się do użytku całość. Bez znaczenia jest okoliczność, czy tymi składowymi są typowo rozumiane elementy budowlane (np. ściany, stropy czy dach) czy też poszczególne instalacje (np. wodociągowa, gazowa, elektryczna), które według wymaganego obecnie poziomu technicznego muszą w obiekcie budowlanym danego rodzaju istnieć i funkcjonować. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż powódka wykonywała na podstawie umowy z (...) sp. z o.o. przebudowę sieci energetycznych oraz oświetlenia ulicznego na skrzyżowaniu ulic, a zatem elementów skrzyżowania niezbędnych do jego prawidłowego użytkowania. W tym stanie rzeczy ocenić należy, że umowa zawarta pomiędzy powódką a stroną pozwaną wchodzi w zakres przedmiotowy uregulowania zwartego w art. 647[1] § 2 i § 5 k.c.

Zarzuty strony pozwanej dotyczące tego, że w umowie zawartej z (...) sp. z o.o. ograniczyła zakres prac, które mogą być zlecone podwykonawcom do prac z zakresu: sygnalizacja świetlna, elektryka, teletechnika, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia. Zakres prac, które wykonywała powódka, i za które domaga się zapłaty w niniejszym postępowaniu, mieścił się bowiem w powoływanym przez stronę pozwaną zakresie robót, które zgodnie z umową zawartą z pozwaną wykonawca mógł zlecić podwykonawcom. Ponadto należy zauważyć, że nawet gdyby prace te w zakresie powyższym się nie mieściły, ale pozwana pomimo tego wyraziła zgodę na zatrudnienie podwykonawcy (a w wypadku powódki zgoda taka miała miejsce, o czym poniżej), to strona pozwana ponosi odpowiedzialność przewidzianą w art. 647[1] § 5 k.c. zaś przewidziane w umowie zawartej przez pozwaną z wykonawcą ograniczenie zakresu prac, które można

powierzyć podwykonawcom, nie może wpływać na zakres uprawnień podwykonawcy, a to z uwagi na uregulowanie zawarte w art. 647[1] § 6 k.c.

Strona pozwana nie kwestionowała, że powódka wykonała swoje zobowiązanie umowne oraz nie wskazała żadnych okoliczności mogących uzasadniać redukcję należnego powódce wynagrodzenia, w szczególności nie twierdziła że doszło do obniżenia ceny lub odstąpienia od umowy zawartej przez powódkę z wykonawcą. Nie przeczyła również strona pozwana, że wykonawca (...) sp. z o.o. nie wypłacił powódce należności określonych w fakturach:

- FS (...) na kwotę 84981,69 zł. w dniu 24 listopada 2011 r. z terminem płatności na dzień 25 grudnia 2011 r.
- FS (...) na kwotę 1660,50 zł. w dniu 30 listopada 2011 r. z terminem płatności na dzień 7 stycznia 2012 r.
- FS (...) na kwotę 320262,33 zł. w dniu 2 marca 2012 r. z terminem płatności na dzień 1 kwietnia 2012 r.
- FS (...). (...) na kwotę 23370 zł. w dniu 1 czerwca 2012 r. z terminem płatności na dzień 1 lipca 2012 r.

Zakwestionowała jednak strona pozwana aby wyraziła przewidzianą w art. 647[1] § 2 k.c. zgodę na zatrudnienie powódki jako podwykonawcy. Jak to wyjaśniono w orzecznictwie brak zgody inwestora na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą wyklucza istnienie odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcą za wynagrodzenie należne na podstawie umowy podwykonawcy z wykonawcą (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 8 maja 2013 r. I ACa 158/13, LEX Nr 1378846, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2009 r. I ACa 874/09, LEX nr 628223). Natomiast skutki zgody inwestora na zawarcie umowy z podwykonawcą powstają z mocy fikcji prawnej przewidzianej w art. 647[1] § 2 zd. 2 k.c. albo wskutek złożenia przez inwestora oświadczenia woli o wyrażeniu zgody (art. 647[1] § 2 zd. 1 k.c.). W tym drugim wypadku inwestor może wyrażać ją w sposób wyraźny pisemnie bądź ustnie, albo poprzez inne zachowanie, które w sposób dostateczny ujawnia jego wolę (art. 60 k.c.). Może zatem nastąpić to poprzez czynności faktyczne, w sposób dorozumiany, na przykład przez tolerowanie obecności podwykonawcy na placu budowy, dokonywanie wpisów w jego dzienniku budowy, odbieranie wykonanych przez niego robót, oraz dokonywanie podobnych czynności (wyrok SN z dnia 4 lutego 2011 r. III CSK 152/10, LEX Nr 1102865). Skuteczność zgody udzielonej w ten sposób nie zależy od zrealizowania się przesłanek z art. 647[1] § 2 zd. 2 k.c. w szczególności od przedstawienia inwestorowi przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie. Zgoda inwestora, wyrażona w sposób dorozumiany czynny, na zawarcie umowy wykonawcy z podwykonawcą, jest jednak skuteczna, gdy dotyczy konkretnej umowy, której istotne postanowienia, decydujące o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wypłatę wynagrodzenia podwykonawcy są znane inwestorowi, albo z którymi miał możliwość zapoznania się. Inwestor nie musi znać treści całej umowy lub jej projektu, a jego znajomość istotnych postanowień umowy podwykonawczej decydujących o zakresie jego odpowiedzialności nie musi pochodzić od wykonawcy lub podwykonawcy, może mieć dowolne źródło i nie musi być ukierunkowana na wyrażenie zgody na zawarcie umowy podwykonawczej (wyrok SN z dnia 6 października 2010 r. II CSK 210/10, OSNC 2011/5, poz. 59).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że (...) sp. z o.o. przedłożyła stronie pozwanej pismo z dnia 23 kwietnia 2010 r., w którym zawarła informację o zamiarze zatrudnienia między innymi powódki i prośbę o akceptację. Nie zostało wprawdzie wykazane, aby do pisma tego dołączono dokumenty przewidziane w art. 647[1] § 2 k.c. tak, że sam fakt braku sprzeciwu w odpowiedzi na to pismo nie mógłby być traktowany jako fikcja prawna wyrażenia przez stronę pozwana zgody. Niemniej w piśmie z dnia 14 maja 2010 r. (k. 191) strona pozwana oświadczyła, że nie składa zastrzeżeń do przedłożonej listy podwykonawców, a oświadczenie to należy traktować jako wyraźne wyrażenie zgody na zatrudnienie podwykonawców. Okoliczność, że do pisma z dnia 23 kwietnia 2010 r. nie dołączono dokumentów przewidzianych w art. 647[1] § 2 k.c. nie stoi bowiem na przeszkodzie, aby inwestor wyraził wyraźnym oświadczeniem zgodę na zatrudnienie podwykonawców, gdyż kwestia doręczenia w/w dokumentów ma tylko znaczenie dla zaistnienia skutków prawnych fikcji wyrażenia zgody poprzez brak sprzeciwu. Tym samym ocenić należy, że pozwana wyraziła w sposób wyraźny zgodę na zatrudnienie powódki jako podwykonawcę.

Niezależnie od powyższego ocenić należy, że strona pozwana wyraziła zgodę na zatrudnienie powódki również w sposób dorozumiany. Z ustalonego stanu faktycznego wynika bowiem, że pracownicy powódki, korzystający z ubrań i samochodów oznaczonych nazwą powódki, faktycznie roboty na placu budowy wykonywali, podczas gdy na placu budowy byli również inspektorzy ustanowieni przez stronę pozwaną. Kierownik budowy zatrudniony przez powódkę kontaktował się z inspektorami zatrudnionym przez stronę pozwaną, uczestniczył w niektórych naradach oraz dokonywał wpisów do dziennika budowy. Wynika z powyższego, że przedstawiciele pozwanej z całą pewnością zdawali sobie znakomicie sprawę, że powódka jest zatrudniona jako podwykonawca i zlecone jej prace faktycznie wykonuje. Zarazem z ustalonego stanu faktycznego nie wynika aby osoby działające imieniem strony pozwanej kiedykolwiek sprzeciwiły się zatrudnieniu powódki czy zażądały opuszczenia przez powódkę placu budowy. W tym stanie rzeczy ocenić należy, że niezależnie od wyraźnej zgody udzielonej pismem z dnia 14 maja 2010 r. strona pozwana również w sposób dorozumiany wyraziła zgodę na zatrudnianie powódki jako podwykonawcy.

Spełnione są zatem przewidziane w art. 647[1] k.c. przesłanki odpowiedzialności strony pozwanej, jako inwestora, za zobowiązania wykonawcy w stosunku do będącej podwykonawcą powódki. Mając to na uwadze na zasadzie powyższego przepisu w związku z art. 647 k.c. zasądzono w pkt I sentencji należności główne objęte żądaniem pozwu wraz z odsetkami za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c. liczonymi od przypadających po wskazanych w fakturach dniach wymagalności poszczególnych świadczeń.

Na zasądzone w pkt II sentencji od przegrywającej proces strony pozwanej na rzecz wygrywającej powódki na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. koszty postępowania złożyły się poniesione przez powódkę:

- opłata od pozwu: 21474 zł.
- wynagrodzenie pełnomocnika powódki: 14400 zł.
- opłata skarbową od pełnomocnictwa: 17 zł.

Uznał sąd, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do zastosowania przewidzianej w § 2 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) możliwości podwyższenia wynagrodzenia, biorąc pod uwagę nakład pracy pełnomocnika powódki związany z prowadzeniem niniejszego postępowania, obejmujący stawiennictwo na kolejnych rozprawach, na których przeprowadzane były dowody z przesłuchania świadków i złożenie wyczerpujących i treściwych pism procesowych adekwatnych do stanu i charakteru sprawy oraz fakt, że z powodu konieczności dokonania przyzwożenia podmiotu mającego siedzibę w Indiach okres trwania postępowania wydłużył się, co dodatkowo musiało absorbować pełnomocnika powódki.